

Nový rok 2022

1. január 2022

Lk 2, 16 – 2

Milé sestry a bratia v Kristovi

Na prahu nového roka 2022 sú naše myšlienky plné otázok – čo nám nový rok prinesie – nielen v spoločenskom živote - vo svete i u nás doma na Slovensku ale zároveň aj v menších perspektívach – v rodinných a osobných. Pýtame sa, čo môžeme od nového roka očakávať. S týmito otázkami sa dnes pozeráme do budúcnosti nového roka asi všetci na našej planéte. Kvôli známym okolnostiam život už nemôžeme chápať len nejakou automaticky, jednotvárne.

Texty sv. Písma nám dnes pripomínajú požehnanie: Požehnanie spojené so vzývaním božieho mena a žehnaním iným. Čo to znamená? Žehnať niekomu znamená priať mu dobro – a to v mene samotného Boha. Žehnať niekomu zároveň znamená uznať v živote vyššiu, zvrchovanú moc Boha, priať mu tú priazeň, ktorá pochádza od samého základu života. Priať mu a snažiť sa, aby jeho život bol sprevádzaný s Božou pomocou od samého jeho základu. Ak sa vieme pre Boha a pre druhých ľudí otvoriť, ak vieme byť priaznivo naladení voči druhým, Boh sľubuje, že nás naplní svojim požehnaním, svojou priazňou. Žehnať znamenalo priazeň Boha pre celé spoločenstvo.

Evanjelium ešte raz dnes spomínalo pastierov, ktorí sa boli pokloniť dieťaťu v jaslách. Evanjelista hovorí, že po stretnutí so sv. Rodinou sa pastieri vrátili ku svojej práci, ku svojmu životu, ale zároveň neprestávali Boha chváliť a oslavovať za to čo videli a počuli. Aj my sa po Vianociach vždy vraciame do reality nášho každodenného života. Nemôžeme zostať len pri oslave. Našu vďačnosť za dary od Boha musíme spájať s činnosťou, musíme aj my prispievať k tomu, aby život na zemi bol lepším.

Nie nadarmo je dnešný prvý deň Nového roka vyhlásený za každoročný deň pokoja, mieru. Pokoj a mier ale nie sú – ako by sa mohlo povrchne zdať – len niečo pasívne. Mier neznamená len neprítomnosť boja, bojov, agresie, hnevu. Pretože ako spomína Ježiš, každá agresia, každý hnev, každé násilie vzniká dávno pred skutkom v srdci človeka, v jeho bytosti. A rovnako vzniká v našom vnútri aj dobro. Takže aj mier pokoj vznikajú najprv v nás - v srdciach ľudí, v našom vnútri. Na začiatku tým, že sa snažíme pozeráť na svet nielen našimi vlastnými očami, ale aj očami tých druhých. A to sa týka aj viery v Boha, jednotlivých náboženstiev. Pokoj vo svete nie je možný bez pokoja náboženstiev. Ako jednotlivé náboženstvá, (ktoré nakoniec vyznávajú toho istého Boha, aj keď ho inak oslovujeme a spájajú nás iné tradície) musíme viac hľadať cestu k sebe, musíme sa viac počúvať, rešpektovať a hľadať to, čo nás spája. To je úloha, ktorú nám pripomína silnejšie ako kedykoľvek predtým dnešný globalizovaný svet, ktorý je pospájaný komunikačnými i dopravnými technológiami.

Dnešný celosvetový deň mieru je deň, ktorý nám pripomína potrebu nielen v myslení, v myšlienkach prijať, akceptovať aj tých iných, ale aj byť pripravení niečo pre to konať. Naša ochota robiť niečo pre pokoj, pre mier by sa nakoniec mala odraziť aj v celosvetovej politike, ktorá by mala menej smerovať k napätiam, viac k tomu, čo spája. Nielen pastieri nám ukázali, že oslavu Boha treba spájať aj s prácou, so všedným každodenným životom, ktorý nezabúda vo svojich základoch na Boha.

Dnešný sviatočný deň nám dáva ešte jednu postavu za vzor pri práci za požehnaný začiatok, ktorého ovocím by mala byť aj lepšia situácia vo vzťahoch aj vo svete. Na ôsmy deň vianočnej oktávy

narodenia Božieho syna je to postava Panny Márie. Písmo o nej hovorí, že Mária si všetky tieto udalosti uchovávala vo svojom srdci a premýšľala o nich. Mária sa snažila vidieť život v jeho súvisi – v celku. Pre ňu bol Boh výzvou, aby sa usilovala nielen o vlastný vzťah k Bohu, ale aby videla lepšie aj celok života, do ktorého patria aj tí druhí, do ktorého patrí aj spoločnosť. Aby videla svojho Syna aj v súvisi s celým ľudom, s ostatnými. My niekedy už pozeráme len na čiastočné skutočnosti, sme fascinovaní rozkladom všetkého, takže nám už uniká celok, ktorý nám práve chce pripomenúť myšlienka na Boha.

Na dnešný deň sa k nám občanom už tradične prihovárajú aj štátnici. Aj oni zdôrazňujú myšlienky pokoja, mieru. Ale to rozhodujúce vzniká vždy v nás, v našich srdciach. Snažme sa preto my byť tými tvorcami pokoja, tými čo šíria pokoj. Lebo ako hovorí sám boží Syn, staneme sa tak božími deťmi.

Viliam Arbet